

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 222/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Воислав Андрејевић, адвокат из ..., против туженог ББ ПР Трговинско пекарска радња „Феникс-Цеп“ из Неузине, кога заступа Милан Пајташев, адвокат из ... ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1327/23 од 07.09.2023. године, у седници већа одржаној 07.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1327/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 591/24 од 08.02.2023. године, исправљеном решењем од 04.07.2023. године, првим и другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име отпремнине тужиљи исплати износ од 89.676,48 динара са законском затезном каматом од 16.06.2022. године до исплате, као и да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 80.630,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено обавезивање туженог да тужиљи, преко износа досуђеног другим ставом изреке, исплати разлику до тражених 179.352,96 динара са законском затезном каматом од 16.06.2022. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1327/23 од 07.09.2023. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Зрењанину П1 591/24 од 08.02.2023. године, исправљена решењем од 04.07.2023. године, у траћем ставу изреке, тако што је обавезан тужени да на име отпремнине, поред износа досуђеног другим ставом изреке, тужиљи исплати још 89.676,48 динара са законском затезном каматом од 16.06.2021. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове првостепеног поступка у износу од још 13.144,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Трећим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог у преосталом делу и првостепена пресуда

потврђена. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 28.974,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију сходно члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у периоду од 27.02.2009. до 26.12.2014. године радила код послодавца СЗТР „Феникс“ ВВ ПР. Радња је пословала у периоду од 1986. до 2014. године, када је послодавац ВВ, отац туженог, због одласка у пензију затворио радњу и иста је решењем АПР од 26.12.2014. године брисана из регистра привредних субјеката. После месец – два дана, тужени, који је код свог оца радио као помоћник, отворио је нову пекарску радњу под називом ББ ПР Трговинско-пекарска радња „Феникс-Цеп“. У радњи туженог тужилца је почела да ради дана 01.02.2015. године и са туженим је закључила нови уговор о раду.

Према договору са послодавцем запослени су имали право да из пекарске радње узимају робу, тако да њена висина не пређе износ њихове месечне плате. Дуг тужилце се из месеца у месец повећавао тако да је на дан 13.05.2021. године износио 40.872,00 динара, у вези са чим тужени против тужилце није водио дисциплински поступак. Наведени дуг тужилца је вратила јуна 2021. године, а са туженим је постигнут договор да приликом престанка радног односа буде проглашена технолошким вишком како би код Националне службе за запошљавање могла да оствари право на материјално обезбеђење.

Решењем туженог о отказу уговора о раду донетим дана 16.06.2021. године под бројем ../2021, тужилца је радни однос заснован 01.02.2015. године престао са датумом 16.06.2021. године. Тужилца се, због тешке финансијске ситуације у којој се налазио послодавац, писаном изјавом одрекла отпремнине из члана 158. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 75/14).

Према писаним исправама у списима тужилца је код тужениковог оца радила 5 година и 10 месеци, а код туженог 6 година 4 месеца и 16 дана, с тим што је њена просечна месечна зарада исплаћена за три месеца, која су претходила месецу у коме се исплаћује отпремнина, износила 44.838,23 динара. Износ отпремнине за период рада код тужениковог оца и код туженог износи 179.352,96 динара, а за период рада само код туженог износи 89.676,48 динара, са датумом доспелости 16.06.2021. године.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је на основу чл. 147-150, 158. и 159. Закона о раду у вези са чланом 62. тачка 1, чланом 91. став 21. и чланом 92. Закона о привредним друштвима, тужбени захтев делимично основан за период рада који је тужилца провела код туженог, јер у смислу одредбе члана 147. Закона о раду тужени није преузео обавезу послодавца претходника нити је наставио пословање у радњи свог оца већ је основао нову радњу, тако да је дана

01.02.2015. године тужиља са њим закључила нови уговор о раду, па нема места примени члана 158. став 3. Закона о раду.

Разматрајући жалбе парничних странака другостепени суд је оценио да је у одбијајућем делу првостепене пресуде материјално право погрешно примењено, па је исту у том делу преиначио и тужбени захтев у целости усвојио. Тај суд је оценио да је ирелевантна околност што тужиља није оспоравала решење о престанку радног односа од 26.12.2014. године код послодавца претходника, имајући у виду чињеницу да је до престанка њеног радног односа код тужениковог оца дошло у складу са одредбом члана 176. став 5. Закона о раду у вези са чланом 91. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 26/11... 5/15) због престанка рада послодавца, а не због престанка потребе за радом тужиље у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, из ког разлога према одредби члана 158. Закона о раду тужиља код послодавца претходника није ни остварила право на отпремнину.

Применом члана 62. став 1. Закона о привредним друштвима, којим је прописано да се повезаним лицем у смислу тог закона у односу на одређено физичко лице сматра његов крвни сродник у правој линији, крвни сродник у побочној линији закључно са трећим степеном сродства, супружник и ванбрачни партнер тих лица, у вези са чланом 158. став 3. Закона о раду према коме се за утврђивање висине отпремнине рачуна и време проведено у радном односу код послодавца претходника у случају статусне промене и промене послодавца у смислу члана 147. овог закона, као и код повезаних лица са послодавцем у складу са законом, другостепени суд је оценио да се за одређивање отпремнине тужиљи има урачунати период рада код послодавца претходника – оца туженог ВВ (од 27.02.2009. до 26.12.2014. године), као и код самог туженог у периоду од 01.02.2015. до 16.06.2021. године, те је тужбени захтев усвојио и у одбијајућем делу првостепене одлуке. Другостепени суд је био мишљења да сагласно цитираним законским одредбама услов за обавезивање туженог на исплату отпремнине за цео период није примена члана 147. Закона о раду, односно да је без утицаја околност што тужени није преузео уговоре о раду свог оца, као послодавца претходника. На досуђени износ главног потраживања тужиљи је законска затезна камата призната од дана престанка радног односа код туженог 16.06.2021. године, па до исплате.

Ревизијски наводи туженог без утицаја су на правилност побијане пресуде и у овој одлуци неће бити посебно цењени, јер су аргументовано размотрени и образложени од стране другостепеног суда у поступку одлучивања по редовном правном леку тужиље и туженог.

На основу изложеног, сходно члану 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић